

”مینی بچی - آب تمھاري دل ۾ خوشي کي شهنائي بجني چاهيئي کيونک باپ آئي
هٿ هات ۾ هات ديگر ساٿ لي جاني، آب تمھاري سک کي دن آئي ڪ آئي“

پرشن :- اُپي نئين جهاڙ ڪا قلم لڳ رها هٿ اس ليئي ڪوئسي خبرداري اوشيه رکني هٿ؟
اُتر :- نئين جهاڙ ڪو طوفان بهت لڳتي هٿ. اُٿسي اُٿسي طوفان آئي هٿ جو سڀ قول قل آد
گر جاتي هٿ. يهان پي تمھاري نئين جهاڙ ڪا جو قلم لڳ رها هٿ اُسي پي مايا زور سين هلائينگي.
اُنڪ طوفان آئينگي. مايا سنشيه ٻڌي بناءِ دينگي. ٻڌي ۾ باپ کي ياد نهين هونگي تو مَرجهاءِ
جائينگي، گر پي پرينگي. اس ليئي بابا ڪهتي بچي مايا سين بچني کي ليئي مُڪ ۾ مُهلرا ڊال
دو اُرتات ڏنڌا آد پل ڪرو ليڪن ٻڌي سين باپ ڪو ياد ڪرتي رهو. يهي هٿ محنت.

گيت :- اوم نمو شوايه....

اوم شانتی . تم بچون ڪو اُچي طرح نشچيه هو گيا هٿ ڪ بابا آڪر نئين دنيا رچتي هٿ. جو
هر پتت هٿ اُنڪو پاون بناني. اُٿسي نهين ڪ سرشتي هٿ نهين اُور باپ آڪر رچتي هٿ. باپ ڪو
ٻڌائي هٿ ڪ هر جو پتت هٿ اُنڪو آڪر پاون بناو. دنيا تو هٿ هين. باقي پُراڻي ڪو نئين ڪرتي
هٿ. يهه گيان منشون ڪي ليئي هٿ، جانورون ڪي ليئي نهين هٿ کيونڪ منش پڙه ڪر مرتبا
پاتي هٿ. اُپي جو دڪ ديني ڪي سامگري هٿ، اِس سڀ آ گئي، ديهه، ديهه ڪي ڌرم آد. تو باپ
اس دڪ ڪي سامگري ڪو سک ڪا بناتي هٿ. تب باپ نين ڪها هٿ مئن دڪڌار ڪو سڪڌار بناتا
هون، مئن هون هين دڪ هر تا سک ڪرتا. آب تمھاري اُندر شهنائي بجني چاهيئي ڪ هماري سک
ڪي دن سامني آ رهي هٿ. جانتی هو ڪ باپ ڪلپ ڪي باد ملتي هٿ اُور ڪوئي اُٿسي ڪسڪي
ليئي نهين ڪهتي. پڳوان آتي هين هٿ پڳتون ڪي سدگتي ڪرني. اُپني ساٿ هات ۾ هات ديگر
لي چلتا هون. اُٿسي نهين ڪ سڪڌار ۾ جاڪر تمڪو چورتا هون. نهين، اس سميه ڪي پرشارت
اَنوسار آپيهين جاڪر پرابڌ پوڳتي هو. جتنا جو اُورون ڪو سمجھاتي هٿ اُتنا اُنڪو ڊراما پڪا هو
جاتا هٿ. منش ڪوئي ڊراما ديك ڪر آتي هٿ تو ڪچ دن تڪ پڪا ياد هو جاتا هٿ. تو تمڪو يهه
پي پڪا ياد هو جاتا هٿ کيونڪ يهه بيحد ڪا ڊراما هٿ. سنيگ سين ليڪر اس سميه تڪ ڊراما
ٻڌي ۾ هٿ. سينئر پر آتي هٿ تو ساوڌاني ملتي هٿ. تو يهه ياد آ جاتا هٿ. يهان پي بئي هو تو
ياد هٿ. سرشتي تو بيحد ڪا ڊراما هٿ. پرنٽو هٿ سيڪنڊ ڪا ڪام. سمجھاتي هٿ تو جهت ڊراما
ٻڌي ۾ آ جاتا هٿ. جانتی هٿ ڪ ڪوئن ڪوئسي آڪر ڌرم اِسٽاپن ڪرتي هٿ. موئل وطن ڪو ياد
ڪرنا پي سيڪنڊ ڪا ڪام هٿ. دوسرا نمبر هٿ سوکيه وطن. تو وهان پي ڪوئي بڙي بات نهين هٿ
کيونڪ وهان پي صرف برهما، وشنو، شنڪر ڊکايا هٿ. وهه پي جهت ٻڌي ۾ آ جاتا هٿ. ڦر هٿ
اِسٽول وطن. اِس چار يگون ڪا چڪر آ جاتا هٿ. يهه هٿ باپ ڪي رچنا، اُٿسي نهين ڪ صرف تم
سور ٻ ڪو ياد ڪرتي هو. نهين، سور ٻ سين ليڪر ڪلهيگ اُنت تڪ ڪا تمھاري ٻڌي ۾ راز هٿ
تو تمڪو اُورون ڪو پي سمجھانا هٿ. يهه جهاڙ اُور گولي (سرشتي چڪر) ڪا چتر سڀڪي
گهر ۾ رهنا چاهيئي. جو ڪوئي آوي اُنڪو بئن سمجھانا چاهيئي. رحمدل اُور مهاداني بنا

هٿ. اِسڪو اَوناڻي ڳيان رتن ڪها جاتا هٿ. اِس سميہ تہ پوشيہ ڪي ليئي ڏنوان بنو.

باپ سمجھاتي هٿ بچي اَب تڪ تہ نين جو ڪچ پڙها اُور سَنا هٿ اُن سِڪو پوڻ ڄاڻو.

منش مرنِي سميہ سڀ ڪچ پوڻ جاتي هٿ نان. تو يهان پي تہ جيئي جي مر تي هو. تو باپ ڪهتي هٿ مٿن نئين دنيا ڪي ليئي جو بائين سَنا هون وهي ياد ڪرو. اَپي هہ اَمرلوڪ ۾ جاتي هٿ اُور اَمرنات دواران اَمرڪتا سُن رهي هٿ. ڪوئي پوچتي هٿ مَر تيلوڪ ڪب شروع هوتا هٿ؟ بولو، جب راوڻ راجيہ شروع هوتا هٿ. اَمرلوڪ ڪب شروع هوتا هٿ؟ جب رام راجيہ شروع هوتا هٿ. پڳتي ڪي سامڙي تو اَسي ڦهلي هوئي هٿ جيئي جهاڙ ڦهلا هوتا هو. اَب نئين جهاڙ ڪا ڦل لڳ رها هٿ تو اَسي جهاڙ ڪو مايا ڪي طوفان ديڪو ڪتني لڳتي هٿ. جب طوفان لڳتا هٿ تو بغيچي ۾ جاڪر ديڪو ڪتني ڦل ڦول ڳري هوئي هوتي هٿ. ٿوري بچ جاتي هٿ. يهان پي اَسي هٿ ڪ مايا ڪي طوفان اَني سين اُور بابا ڪي ياد نہ رهي سين مَر جهاڙ جاتي هٿ. ڪوئي تو ڳر پرتي هٿ. حاظمتائي ڪا ڪيل هٿ نان ڪ مڪ ۾ مَهلرا ڊالتي ٿي. اَگر ٻڌي ۾ بابا ياد هو تو مايا ڪا اَثر نهيڻ هوتا هٿ. بابا يه ٿوريئي ڪهتي هٿ ڪ ڏنڌا آد نہ ڪرو. ڏنڌا آد ڪرتي باپ ڪو ياد ڪرو اِس ۾ محنت هٿ. راجائي لينا، ڪوئي ڪر بات هٿ! ڪوئي حد ڪي راجائي ليتي هٿ تو پي ڪتني محنت ڪرني پرتي هٿ. يه تو سنيگ ڪي راجائي ليتي هو. محنت ضرور ڪرني پري. پرماتما ڪو ڳيان ڪا ساڱر ڪها جاتا هٿ، ڄاڻي ڄاڻهار نهيڻ. ڄاڻي ڄاڻهار معنيٰ ٿاڻ ريڊر، يعني اَندر ڪو جانني والا. واسطو ۾ يه پي ايڪ رڌي سڌي هٿ. اُس سين پراپتي ڪچ نهيڻ. اَگر اُلٽا پي لٽڪ ڄاڻي تو پي پراپتي ڪچ نهيڻ. آڄ ڪله تو آڱ سين پي پار ڪرتي هٿ. ايڪ سنياسي ٿا اُس نين آڱ سين پار ڪيئا. سَنا هٿ سينا نين آڱ سين پار ڪيئا تو يه پي آڱ سين پار ڪرتي هٿ. اَب يه سڀ ڏند ڪٿائين هٿ. وه ڪه ديتي شاستر اَنادي هٿ. ڪب سين؟ تاريخ تو ڪوئي هٿ نهيڻ. دوسري ڌرمون ڪي تاريخ هٿ، اُس سين حساب لڳايا جا سکتا هٿ. جيئي ڪهتي هٿ ڪرائيسٽ ڪي 3000 ورش پهلِي پارت هيون ٿا. پرنٽو هيون ۾ ڪيا ٿا، يه نهيڻ ڄاڻتي. جهاڙ ڪا راز تمهاري ٻڌي ۾ هٿ. تہ ورنن ڪر سکتي هو ڪ اِس ورڪيہ ڪا فائونڊيشن ڪئي لڳا، ڦر ڪئي ورڌي ڪو پايا. ڦلورواز (ڦولڊان) بناتي هٿ. اوڀر ۾ ڦول بناتي هٿ. يه پي اَسي هٿ. پهلِي ديوي ديوتا ڌرم ڪا تَنا ٿا. پيچي يه سڀ ڌرم تني سين نڪلتي هٿ اَرڻات اُنڪي پرجا ڪا ڦلور ڊڪاتي هٿ. اَب ويچار ڪرو هرايڪ ڌرم والي جب آتي هٿ تو پهلِي ڦولون ڪا بغيچا هوتا هٿ. ڳرتي ڪلا پيچي آتي هٿ اَرڻات پهلِي ڳولڊن، سلور، ڪاپر اَب اَٿرن ۾ هٿ. پڙهائي تمهاري ٻڌي ۾ هوني چاهيئي. ناليچفل باپ بئڻ ورڪيہ اُور ڊراما ڪا ڦل ناليچ ديتي هٿ. اِس ڪارڻ پرماتما ڪو ڳيان ڪا ساڱر، بيچ روپ ڪها جاتا هٿ. يه منش سرشتي ڪا بيچ روپ هٿ جو اوڀر ۾ رهتا هٿ. جو اِنڪارپوريل ورلڊ آتمائون ڪي هٿ، اُنڪو برهمانڊ، برهم لوڪ ڪهتي هٿ. جهان آتمائين اَنڊي مٿل رهي هٿ. ساڪياتڪار پي ڪرتي هٿ آتما بندي روپ هٿ. جيئي ڦايرڦلاءِ جب اِڪني اُڙتي هٿ تو جڳمگ هوتي هٿ، پرنٽو وه لائيت ڪم هٿ. تو آتمائين پي اِڪني اُڙينگي. اِس چوڻي سي بندي ۾ 84 جنمون

ڪا ڀارت پڙا هون ٿا هئ. بابا تمڪو ساري ڊراما ڪا ساڪياتڪار ڪراتي هئ. جس ڊراما ڪي اندر آتما ائڪٽر هئ اور ائڪٽرس ڪو اس ڊراما ڪا پتا نهين هئ! تمڪو ياد ڪرنا هئ ايڪ بابا ڪو دوسرا ناليچ ڪو. گيان تو سيڪنڊ ڪا بهت سڀل هئ. پرنٽو گيان شروع ڪب سين هون ٿا، وستار ڪرنا پرتا هئ ڪيونڪ پوڻ جاتا هئ. مايا ڪي وگهن پي پرتي هئ. شريڪ بيماري آ جاتي هئ. آگي ڪيي بخار نهين هون ٿا هونگا، گيان ۾ آني ڪي باد بخار هو جاتا هئ تو سنشيه ۾ جاتا هئ ڪ گيان ۾ تو بنڌن خلاص هوني چاهيئي. پرنٽو بابا تو ڪهه ديتي يهه بيماري اور آئيني، حساب ڪتاب پي چڪنو ڪرنا هئ.

پڙتي ۾ منش 9 رتنون ڪي انگوني پهنتي هئ. بيچ ۾ وئليوئبل رتن لگاتي هئ. آجو باجو ڪم قيمت والي. ڪوئي رتن هزار والا هون ٿا هئ، ڪوئي 100 والا.... بابا ڪهتي هئ ڪ يهه هيري جيئي اُمليه جيون هئ. تو سوريونسي ۾ جنر لينا چاهيئي. ستيگ ڪا مهاراجا، مهاراڻي اور تريتا ڪي انت ڪا راجا راڻي ڪتنا فرق هونگا! يهه ڊراما ڪي ڪهاڻي اُرون ڪو پي سمجھائي هئ. آڻو تو هر آپڪو سمجھائين ڪ پانچ هزار ورش پهلې ايڪ بهت آچا ديوتاڻون ڪا راجيه ٿا. انهن نين يهه پد ڪئي پايا! لڪشي نارائڻ جو ستيگ ڪي راجاڻي ليتي هئ، آڻو انهن ڪي 84 جنمون ڪي هستري جاگرافي سنائين. اُسي اُسي ٽيمپٽيشن ديڪر انهن ڪو اندر لي آنا چاهيئي. سيڪنڊ ڪي ڪهاڻي هئ. پرنٽو هئ پدمون ڪي. ڪهان پي تر جا سڪتي هو. ڪاليج ۾، يونيورسٽي ۾، هاسپيٽل ۾ جائو تو ڪهنا چاهيئي ڪ تر ڪتنا بيمار پرتي هو. هر آپڪو اُسي دوائي ديني جو 21 جنر بيمار هين نهين پريني. آپ نين سنا هئ ڪ پرماتما نين ڪها هئ من مناڀو. تر باپ ڪو ياد ڪريني تو وڪرم وناش هونگي اور ڪوئي نئين وڪرم هونگي هين نهين. تر ايور هيلدي، ويلدي بن جائينگي. آڻو تو هر ۾ پتا پرماتما ڪي بايوگرافي بتائين. پرماتما ڪو سرووپاڻي ڪهنا ڪوئي يهه بايوگرافي ٿوريئي هئ. اُسي اُسي سمجھانا چاهيئي.

اچا، آج تو پوڄ هئ. گيت- ڌرتي ڪو آڪاش پُڪاري.... اسڪو ڪها جاتا هئ پُراڻي جوئي دنيا. اسڪو رورور ڪر ڪها جاتا هئ. گيت پي اچا هئ ڪ آنا هين هونگا، پريم ڪي دنيا ۾. سوڪير وطن ۾ پي پريم هئ نان. ديڪو ڌيان ۾ خوشي خوشي جاتي هئ. ستيگ ۾ پي سڪ هئ، يهان تو ڪچ نهين هئ. تو اس دنيا سين وٿراڳ آنا چاهيئي. سنياسيون ڪا تو هئ حد ڪا وٿراڳ. تمھارا تو هئ بيڪد ڪا وٿراڳ. تمھين تو ساري دنيا ڪو پُلانا هئ. بابا نين بامبي ۾ ايڪ پتر لکا ٿا. بابا صرف بامبي والون ڪو هين نهين ڪهتي پرنٽو سڀ سينٽرس والون ڪي ليئي بابا ڪي راءِ نڪلتي هئ. تمڪو پاشڻ ڪرنا هون ٿا هئ صبح اور شام ڪو. تو هرايڪ شهر ۾ بڙي بڙي هال تو هوتي هين هئ اور بهتون ڪي متر سنبنڌي پي هوتي هئ، تو ائڊورٽائيز (وگياپن) ڪرني هئ ڪ همڪو ۾ پتا پرماتما ڪا پريچيه دينا هئ. نانڪ سڀي پرماتما سين اپنا برت رائيٽ لي سڪي. همڪو صرف ڏيڊ گھنٽا صبح، ڏيڊ گھنٽا شام ڪي ليئي هال چاهيئي. ڪوئي هنگاما نهين هونگا، باجا گاجا نهين. تو ڪوئي واجب ڪرايا ۾ ديوي تو هر لي سڪتي هئ. ايريا ڪو پي ديڪنا هئ، گھر ڪو پي ديڪنا هئ ڪ اچا هئ. اچا آدمي

هونگا تو اچي جڳياسوئون ڪو ليڪر آئينگا. اُٿسي اُٿسي 4-5 جڳهه پاشڻ ڪرنا چاهيئي. بڙي بڙي شهرن ۾ اگر فرست فلور نه ملي تو سڪيند فلور. نهين تو لاچارِي حالت ۾ ٿرڊ فلور پي لي سگهي هو. اُٿسي هيئن گانو گانو ۾ پي. جئسا گانو هو. ڀلي ڪوئي چوڻا مڪان هو. پورا مڪان تو چاهيئي نهين. صرف ٽين پٿر پٿروي چاهيئي. سيڪو اُپني سنبنڌيون سين بات ڪرتي رهنا چاهيئي تو ڪوئي نه ڪوئي دي دينگي. تو اُٿسي سينٽرس ڪولتي رهنا چاهيئي. ڪوئي تو ڪرايا پي نهين لينگي. اوڙ ڪوئي ليتي ليتي اگر تير لڳ ڳيا تو وه پي ليئا بند ڪر دينگي. جو وشال ٻڌي هونگي وه اچا سمجھ ڪر ڌارڻ ڪرينگي. جنڪي وشال ٻڌي هئ، اُنڪو مهارتي ڪها جاتا هئ. وه تو ايڪو دو ڪي پڇاڙي سينٽرس ڪولتي جائينگي. بچي جانتي هئ ڪ هم اُپنا راجيه شريمت پر گُپت هيئن گُپت اِستاپن ڪر رهي هئ. اوڙ ڪوئي جان نهين سگهي ڪ ڪئسي اِستاپن ڪرتي هئ؟ بس پوٽر رهنا هئ. تو بابا نين ڪها هئ ڪ مايا نين دُڪ ديئا هئ، اِسڪو چورو. مايا جيتي جڳت جيت بنو. من ڪو جيتني ڪي بات نهين. من تو شانت، شانت ڌام ۾ رهنا هئ. يهان شرير هئ تو شانت ره نه سگهي. تو شانت ڌام هئ پر مڌام. يهان سمجهاڻي ملتي هئ تو چننن پي چلنا رهي. وهان سينٽر پر آيا، ڪٿا سُنِي اوڙ ڏنڌي ۾ لڳ گئي خلاص. يهان تازا رها هئ اِس ليئي بچي رفرش هوني ڪي ليئي آتي هئ. دنيا والون ڪي ٻڌي ۾ نهين رهنا ڪ پارت پر ماتما ڪي بَرٽ پليس هئ. يهان سُنِي سين تمڪو نَشا رهنا هئ ڪ هم شرير چور اَمروڪ ۾ جائينگي. ستيگ ۾ يهه نهين هونگا ڪ فلاڻا مَر ڳيا. نهين، جب پُراڻا چولا چورينگي، نيان لينگي تو خوشي هونگي نان. باجا بجينگا. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گُدمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) اِس بيحد ڪي دنيا سين وٿراڳ رک اِسي ٻڌي سين پوئنا هئ. اَوناشي گيان رتن ڌارڻ ڪر پوشيه ڪي ليئي ڏنوان بنا هئ.
- (2) نئين دنيا ڪي ليئي باپ جو باتين سُناتي هئ وه ياد رکني هئ. باقي سڀ پڙها هون ڀول جانا هئ، اُٿسا جيتي جي مرنا هئ.

وردان - ايڪرس اِستتي ڪي آسن پر من ٻڌي ڪو ٻناني والي سچي تپسوي پو

تپسوي سدا آسنڌاري هوتي هئ، وي ڪوئي نه ڪوئي آسن پر بئڻ ڪر تپسيا ڪرتي هئ. آپ تپسوي بچون ڪا آسن هئ، ايڪرس اِستتي، فرشتا اِستتي. انهيئن سرِيشٽ اِستتيون ڪي آسن پر اِستت هوڪر تپسيا ڪرو. جئسي اِستول آسن پر شرير بئنتا هئ اُٿسي سرِيشٽ اِستتي ڪي آسن پر من ٻڌي ڪو ٻنا دو اوڙ جتنا سميه چاهو، جب چاهو، آسن پر بئڻ جائو. اِس سميه سرِيشٽ اِستتي ڪي آسن پر بئني والون ڪو پوشيه ۾ راجيه ڪا سَنگهاسن پراپت هوتا هئ.

سلوگن - دُوسري ڪي ويچارون ڪو اُپني ويچارون سين ملاڪر سرو ڪو سمنان دينا هيئن مانِيه بنني ڪا ساڌن هئ.